

מסורת הש"ס

המדיר פרק שביעי כתובות

עו.

עין משפט
נר מצוה

(א) והש"ס (ב) גיטין לה. שם.
 פה קטן. ב"ר קטן. שהר"ד.
 לה. (ג) נכח. כבוד. ד.
 (ה) ובית. לה. (ז) ויש. מוש.
 לפני. ג. (ח) דרי. יו"ד.
 (י) ומתקנה. פ"ו.
 (יב) ומתקנה. פ"ו. (יג) והר"ד.
 ערך. מהל. כ. ג. (יד) חזק. רב.
 חשיל. ירו. (טו) ויש. ג. (טז) ג. (יז) ג. (יח) ג. (יט) ג.
 (כ) ויש. ג. (כא) ג. (כב) ג. (כג) ג. (כד) ג. (כה) ג.
 (כו) ג. (כז) ג. (כח) ג. (כט) ג. (ל) ג.
 (לא) ג. (לב) ג. (לג) ג. (לד) ג. (לה) ג.
 (לו) ג. (לז) ג. (לח) ג. (לח) ג. (לט) ג.
 (מ) ג. (מא) ג. (מב) ג. (מג) ג. (מד) ג.
 (מה) ג. (מו) ג. (מז) ג. (מח) ג. (מט) ג.
 (נ) ג. (נא) ג. (נב) ג. (נג) ג. (נד) ג.
 (נה) ג. (נו) ג. (נז) ג. (נח) ג. (נט) ג.
 (ס) ג. (סא) ג. (סב) ג. (סג) ג. (סד) ג.
 (סה) ג. (סז) ג. (סח) ג. (סט) ג. (סז) ג.
 (סח) ג. (סח) ג. (סח) ג. (סח) ג. (סח) ג.

נכסה. חולי שמנו טפל לאחר ויש לו זמן לכה: כמוזין שנספסר דמי. לפי שהכרת ניוס זמנה מלמדה בין הנריות: **מתני' מומין גדולים.** מפרש בגמרא: **גמ' גולדו.** משנחשה: ופי אמר ר' יוחנן הכי. דהלכה כרנן שמעון כהן לחדא כרי. ולידן ורליא פלחונה. ערב בנגט פשוטי. לידן נמי שאחיו קורדיקוסי.
 רליא חסונה כנסהרדן כפרק זה נוריס' ובשמי רליאית נחלק הלכה כמותו כדלשונה ולא פלחונה אמרו לו הנה רליא אמר אין לי רליא כו': **מתני' בעל פוליוס.** מפרש נגמ': **המקמץ והמלרף נחפש.** מפרש נגמ': וסלן מפני שמעון מקרחה היה: **ומקמץ.** סלון המנה כצרו (וכריה ד:): **גמ' לא פסק שומי.** סימנא דשמואל ריה הפה אמר: לא **פסק שומי מקולי פירקין.** תמיד היה שגור כפוי: **סיקמי לך משני.** דקח חשיב להו כחמין: **ומקמץ זולא כלליא.** לא ידעמי אומה נורך בה אכל נאכשמי דרמיא שורין כהס הגדיס לפני ככונן יוס אר וימסי: כשלמח משני לא קשיא. אנרייהא דליכא למימר היא דחשיב ליה בחרי הכי קמחא אחד נורסי קטן דהיינו מקמץ קלוד נורסי גדול: נורסי קטן. שהוא עני ויש לו ערות מעט: זה נרסיקן סלון היא דפטיא מקמץ זה נורסיקן ויש אומרים זה המקמץ זולא כלליא ויהי נרסי' לה כנתוספה. והא דרבי יוחנן ויהי יתירה מלמח אחרימי קלמח זכס היא שנייה: **השלי דומי.** משליו ומרדנין נחשט ועושין ממנו יודות ומקרית הוא: **מעיקרו.** ממקום מנלמן מו: **החין: אכסווס שערי.** האלילושו שעוריס כנהמה. כל הנאכל שלח כדריס קרי ליה כוסס: **וקלמח לה.** להא זלימח דרב: **משפורי דר' יוחנן.** דליחא נמי כרב סניכא ליה: **אין מעשין.** אין כוסין להליא: **אין כוסין.** להא כפין אפריה ורכייה: **ואלו כוסין.** להי אפריה ורכייה לה: **כשלמח רבי אסי.** לה תקשי הא ללה חשיב פסולת כנתמיקין דליכא לשנויי: **ורבנן קטני.** הני דליכא דדולא לה כמיח כזרייהא: **ליכסינא נשא אשה ושהה כו.** דמלדוריהא לה ממיחב לאפקה דלפסח ילקח לו אשה דכל כמה דליחא להא גזיה לה נסך אחרית: **הא כמילי.** אפריה ורכייה כמילי מיסריקן כשנוי לה דינן ליה אכל הנך כשומי נמי דינן ליה שאי אפשר לה לקבל: **הס**

אבל כמוזין גדולים כופין אותו להוציא. גבי אים ליכא למימר נסתחפה עדה של אשה דאינו עדה של אשתו כדפרישי ברע משלתיק (בבב: ד"ה מילא): **בבב"ן** אותו להוציא. נראה לר"י דיוליא וימן כמזנה אע"פ שגמרשה בעל כרחו כמו כנהא מחמת טענה דמשמע כיון הנה על ימנתו (ונחמה סה:): **דנותא כמזנה אע"פ שגמרשה בעל כרחו** וכנתוספתה קתני כנהא' אמוזין דהכא יוליא וימן כמזנה: **סבורה** הייתי שאני יבולה אקפרי. קתמ מימה דאס כן כל אשה מערס ומשאלו כדי שימן לה כמזנה שמאמר איני יכולה לקבל ויגרשה ושהא נמקוס שיש משע ערמה לין לה כמזנה: **אלא** רב יהודה קשיא. מימה דלמחי לא משני דהא דלמח רב יהודה (אמר שמואל) הממקץ זולא כלליס היינו נורסי קטן דפסק מי שמחו (ברכות סה). דמשע דליכא זולא כלליס ענידור ערות דמחיא הסס לא יקרס אדס קריחא שמע לה כנגד זולא כלליס ולא כנגד זולא אדס כו' כיון שזמן לחוסן ערות: **לירתני** נשא אשה ושהה עשה עשר שנים. ואל"ת דמקמי ליה כרייהא דלניה הנא על ימנתו ליה כרייהא נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה אינו רשאי לנטול יוליא וימן כמזנה ונראה לפסד דלשון יוליא על משמע כפיה אלא כדבר שמענה עם האשה שלא כיון פריה ורביה לא משמע דכופין: **הרדן עלך המדיר**

משנישאו נולדו ועל כולן אמר רבי מאיר אע"פ שהתנה עמה יכולה היא שתאמר סבורה הייתי שאני יכולה לקבל ועכשו איני יכולה לקבל היוכח"א מקבלת היא על כרחיה חוץ ממוכה שחין מפני שמקוחה מעשה בצדון בבורסי אחד שמת והיה לו אח בורסי' ואמרו הכמים יכולה היא שתאמר לאחך הייתי יכולה לקבל וכן איני יכולה לקבל: **גמ' מאי בעל פוליוס** אמר רב יהודה אמר שמואל ריה החוטם כמתניתא תנא ר' ריה הפה רב אסי מחני איפכא ומנח בה סימנא שמואל לא פסיק פומיה מכוליה פירקין: **המקמץ:** מאי מקמץ אמר רב יהודה זה המקמץ צואת כלבים מיתבי' **ומקמץ זה בורסי ולמעמדך** תיקשי לך מתניתין המקמץ והמזרף נחושת והבורסי בשלמא מתניתין לא קשיא כאן בבורסי גדול כאן בבורסי קטן לאל לרב יהודה קשיא תנאי היא דתנאי מקמץ זה בורסי ויש אומרים זה המקמץ צואת כלבים: **ההמזרף נחושת והבורסי:** מאי מזרף נחושת רב אשי אמר חשלי דודי רבה בר בר חנה אמר זה המחחק נחושת מעיקרו תניא כוותיה דרבה בר בר חנה איהוה מזרף זה המחחק נחושת מעיקרו אמר רב האומר איני זן ואינו מפרנס ויציא וימן כתובה אול ר' אלעור אמרה לשמעתיא קמיה דשמואל אמר יאכסוה שערי לאלעור עד שכופין אותו להוציא יכפוהו לזון ר' אדם אין אדם דר עם נחש בכפיפה כו סליק רבני זורא ואשכחיה לרבי בנימין בר יפת ריתבן ואקמר לה משריה דרבי יוחנן אמר ליה על עא אכסוה שערין לאלעור בכבל אמר רב יהודה אמר רב יאסי אין מעשין אלא לפסולות כי אמריתה קמיה דשמואל אמר כגון האלמנה לכהן גדול וגרושה והלוצה לכהן הדיוט ממורת ונתניה לישראל בת ישראל לנתין ולמזור אבל נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה אין כופין אותו ורב תחליפא בר אבימי אמר שמואל אפילו נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה אין כופין אותו ורב תחליפא מוכה שחין ובעל פוליוס בשלמא לרב אסי דרבנן קתני דאורייתא לא קתני אלא לרב תחליפא בר אבימי ליתני נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה כופין אותו אמר רב נחמן לא קשיא הא כמילי הא בשומי מתקוף לה רבי אבא יבדברים לא יוסר עבד אמר רבי אבא הא ורבי בשומי

שבע החמור תפוש בה לא כפי ראה ועל כעל הפרה להביא ראה ולרפי נמי לא הוה סייעתא דרמי סייעתא אילבא דרבא ודמי טעמו מפני שהספ כרשותו הוא דריא סליג עליה וכלה טעמא דמתני' משום דהוי מנה לאבא בידך אבל אי הוה בוגנת אזיל דילי כל ברשותא אולינן בתר חוקה דנפסא קרילי להי' כריא דהוה פולחן הילכך הני גי' איני שנולד הספס ברשות לוקח ואי היכ ליה מנה על כעל החמור להביא ראה וכפשא דמתני' דמתן קפדן וכלהא דכל ספס ברשות לוקח ואי היכ ליה הוה ודלא (כוסין) וכל החמור הוא יאן ר' יהודי דמי' על בעל הבמה להביא ראה ודלא (כריא) (כוסין) הוה ר' יהודי דמי' שפא מסך בעל הבמה ויהיה סהר על בעל הפרה להביא ראה ואי לא מסך כיון שהיה קדוין על כעל החמור להביא ראה ויהיה וכלה לא דמיא להאי דינא כלל שמוס דבהאי דינא לא אולינן בתר חוקה דנפסא טעמא דמתני' דריא ונראה שהוה ר' יהודה וכלה דמי ענות רבי (ולא) אולי' בתר חוקה דנפסא משום דהוי מנה לאבא בידך כדתרצה ריא דהוה כחרי: וחכי' כריא דריא גבמא שבולתי יאה ונתפסי הוא אבל ר"מ סבר שאפילו בממין שבולתי יכול לטעון ולימור סבר הייתי שאני יכול לקבל כדבריי בנמא לקמן במילתיה דרשב"ג וזה שכתתיק לא שנתייחסתי בתן ומחילתי שחוקה אין אדם מתייחס בממין אלא סברתי שעזי אסכול מתאבתה אבל עכשו אין מתקבל הדבר כלבו והכי אמרי' לקמן כפרקין (ב) דרס"ד מאי ותמיסו סברי כיון דרואה ונתפסי אין זו טענה: אמר ר"ז ונתפש ממין שבתור דהוי דקביע לה זמן אבל לא קביע לה זמן כממין שבולתי דמיא ודלי' בתמיסו אמרי' אחיה שנולו בו מומין אין כופין אותו להוציא רשב"ג אמר' כריא' בממין קטנים אבל כממין גדולים כופין אותו להוציא: פי' לא מיבעי' אם היה לו קורס לכן שראת אותו האשה ונתפסיה בתן שאין כופין אותו להוציא ולימן כתובה. ואם הוא

(א) נ"ל בעל כההו סל כמה דלא יבעין לה ריהוי כל הייס הסמה משהיית. (ב) נראה לר"ל לקמן כדפרקין דקממך ריה דריליה היא שאמרי כפוייה הימו וסו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tel. FR : 01.80.91.62.91 - Tel. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com